

ਮੇਰੇ ਜਜ਼ਬਾ 3-2

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ

www.PunjabiLibrary.com

ਮਨ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਅ ਲਵਾਂ
ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਜਾ ਲਿਖ ਸਭ ਦਾ ਮਨ ਮੇਹ ਲਵਾਂ
ਮਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਲਿਖ ਮਿਲਦਾ ਸਕੂਨ ਆ
ਲਿਖਣ ਦਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਰਹਿੰਦਾ ਜਨੂੰਨ ਆ
ਕਰਾਂ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ
ਜਦੋਂ ਵੀ ਲਿਖਾਂ ਲਿਖਵਾਈ ਕੁੱਝ ਖਾਸ

ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਮੈਂਨੂੰ ਲਿਖਦੀ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਸੀ ਥੋੜ੍ਹਾ
ਬਹੁਤ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਲਿਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਕਦੋਂ ਅਪਣੇ ਆਪ
ਆ ਗਿਆ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ.. ਕੁੱਝ ਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਤੁਹਾਡੀ ਝੋਲੀ
ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਹੌਸਲਾ ਅਫਜਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੇ ਅੱਗੇ ਵੀ
ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਲਿਖਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇ.. ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲੇਖਕਾ ਨਹੀਂ
ਬਸ ਸ਼ੌਂਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲਿਖਦੀ ਹਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਗਲਤੀ ਅੱਖਰ ਗਲਤ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ
ਹੋਵੇ ਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ.. ਜੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹਰ ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ
ਲਿਖਿਆ.. ਹਰ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਬਣੇ ਹਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਲਿਖੀ ਗੱਲ ਦਾ ਬੁਰਾ ਲੱਗੇ ਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ.. ਤੇ ਅਪਣੇ
ਵਿਚਾਰ gurk3090@gmail.com ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨਾ..

ਧੰਨਵਾਦ... ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ।

1. ਕਾਤਿਲ :

ਇਕ ਔਰਤ ਅਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਰੀਝਾਂ ਸਧਰਾਂ ਸਭ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕਦੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਕਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰੋਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪਣੇ ਵਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚੋ... ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਘਰ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਅਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕੱਢੋ ਤਾਂ ਜੋ ਖੁਦ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਸਧਰਾਂ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਣ ਨਾ ਬਣੇ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਤਿਲ

ਮੈਂ ਕਾਤਿਲ ਹਾਂ ...

ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਾਤਿਲ ਹਾਂ ...

ਰੀਝਾਂ ਦੀ ..

ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ..

ਸਧਰਾਂ ਦੀ ... ਕਦਰਾਂ ਦੀ ...

ਚੰਗੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ..

ਜਜਬਾਤਾਂ ਦੀ...

ਸਕੂਨ ਭਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਦੀ...

ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦੀ ..

ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਾਤਿਲ ਆ ...

ਮੈਂ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਦੀ ਕਾਤਿਲ .

2. ਚੁੱਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼

ਅੱਜ ਕੱਲ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ.. ਵੇਖਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ.. ਬੱਚੇ.. ਮਾਂ ਪਿਉ.. ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ... ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ.. ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਗਨ ਹਾਂ ਕੰਮ ਤੇ ਘਰ ਜਾ ਮੇਬਾਈਲ.. ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ...ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਪੈਸਾ ਤੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਹੀ ਸਭ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਾਥ ਤੇ ਪਿਆਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ..ਜੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ... ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਹੈ ਸੰਭਲ ਜਾਵਾਂ.. ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਚੁੱਪ ਨੂੰ.. ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਡਰਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੀ ਹੈ..

ਚੁੱਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਕਰ....
ਖੁਦ ਵਿੱਚੇ ਅਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਕਰ
ਕਦੇ ਵੇਖੇ ਖਾਮੋਸ਼ ਮਾਂ ਪਿਉ..
ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਿਆ ਕਰ..
ਅਪਣੇ ਉਲਝੇ ਹੋ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ..
ਚੁੱਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਿਆ ਕਰ..
ਖੁਦ ਵਿੱਚੇ ਅਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣਿਆ ਕਰ..
ਕਦੇ ਸਮਝਿਆ ਅਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ.. ਨਹੀਂ..
ਕਦੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਕੇ... ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਤਾਈ..
ਇਕਠੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰਲ ਕੇ ਬੁਣਿਆ ਕਰ...
ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ..
ਚੁੱਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਿਆ ਕਰ..
ਕਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕੀ ਬੋਲਦੇ ਬੱਚੇ ਤੇਰੇ..
ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ.
ਕੁੱਝ ਬੋਲਦੇ... ਕੁਝ ਝਿਜਕਦੇ ਕੁਝ.. ਡਰਦੇ..
ਕਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਲਵਕਤੀ ਦੇ..
ਪਿਆਰ ਨਾਲ...ਦੋਸਤੀ ਨਾਲ..

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਵੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਅੱਖਰ ਖੁਣਿਆ ਕਰ..
ਚੁੱਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਿਆ ਕਰ...
ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ..
ਖੁਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਅਪਣਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣਿਆ ਕਰ।

3. ਵੰਡ 1947

1947 ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਮੈਂਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਯਾਦ ਕਰਕੇ...
ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਵੀ ਮਾਸੂਮ ਬੇਕਸੂਰ
ਲੋਕਾਂ
ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਭੁਲਣ ਜੋਗ ਨਹੀਂ..

ਜਦੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਸੀ ਕੱਢੇ..
ਵੱਖੇ ਵੱਖ ਜਾਤਾਂ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ
ਜੇ ਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਬਣ ਭਾਈ ਭਾਈ
ਉਦੋਂ ਕਸਾਈ ਬਣ ਇਨਸਾਨ ਨੇ
ਅਪਣੇ ਭਾਈ ਹੀ ਵੱਢੇ
ਜਦੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਸੀ ਕੱਢੇ..
ਉਦੋਂ ਲੁੱਟੀ ਗਈ ਸੀ ਪੱਤ ਔਰਤ ਦੀ
ਰੁਲ ਗਏ ਸੀ ਨਿਆਣੇ
ਉਦੋਂ ਮਰਦ ਵੀ ਡਰਦੇ ਲੁਕ ਗਏ ਬਣ ਗਏ ਸੀ ਨਿਆਣੇ
ਪਰ ਇਸ ਮਾੜੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਰੱਬ ਬਣ ਗਏ ਸੀ ਅਣਜਾਣੇ

ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ... ਭਰ ਤੁਰ ਪਏ ਸੀ ਗੱਡੇ
 ਜਦੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਸੀ ਕੱਢੇ..
 ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਘਰ ਵਾਰ
 ਉਜੜ ਗਏ ਸੀ ਵਸੇ ਵਸਾਏ
 ਜਦੋਂ ਬੰਦੇ ਤਾਂ ਬੰਦੇ ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਵੀ ਕੁਰਲਾਏ
 ਜਦੋਂ ਰੁਲਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ
 ਹੱਡ ਮਾਸ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੀ ਛੱਡੇ
 ਉਦੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਸੀ ਕੱਢੇ...
 ਏਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ.. ਸਿਆਸਤ ਸੀ ਹੋਈ
 ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਰਿਆਸਤ ਸੀ ਕੋਈ
 ਕਿੱਦਾਂ ਦਾ ਏਹ ਫੈਸਲਾ.. ਕੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਸੀ ਮੋਈ..?
 ਨਾ ਖੁਦ ਵਚੀ.. ਨਾ ਅਪਣੇ ਬਚੇ.. ਇਕ ਔਰਤ ਰੋਈ
 ਪੁੱਤ ਮਰ ਗਏ ਧੀਅ ਲੁੱਟ ਗਈਆਂ .. ਪਤੀ ਵੀ ਨੀ ਛੱਡੇ..
 ਜਦੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਸੀ ਕੱਢੇ।

4 . ਖੁਦ ਹੀ ਚੰਗੇ

ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਨ ਐਨਾ ਖੁਦਗਰਜ਼ ਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਣੇ
 ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਏਦਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੇ
 ਇਲਾਵਾ ਸਭ ਗ਼ਲਤ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੱਬ ਨੂੰ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ... ਉਸ
 ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਇਹ

ਸਿਰਫ ਇਨਸਾਨ ਸੀ ਸੋਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ
ਕੇਸ਼ਿਸ ਕਰੀਏ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਣ ਦੀ..

ਮੈਂ ਚੰਗਾ ... ਤੂੰ ਮਾੜਾ...

ਮਾੜਾ ਹੈ.... ਘਰ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਰਾ

ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ... ਤੁਸੀਂ ਮਾੜੇ

ਮਾੜਾ ਹੈ.... ਆਂਢ ਗੁਆਂਢ ਸਾਰਾ

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖੁਦ ਹੀ ਚੰਗੇ..

ਮਾੜਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰਾ...

ਪਰ ਸੋਚੋ

ਮੈਂ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦਾ...

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰਾ

ਮਾੜਾ ਕੌਣ ਫੇਰ.... ਮਾੜਾ ਹੈ... ਨਿਰੰਕਾਰ...

ਜਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੰਸਾਰ..

ਸਭ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੇ ਫੇਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਵੇ...

ਸੱਚੀ ਸਬਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ..

ਰੱਬ ਹੀ ਮਾੜਾ... ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦੇ... ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ...

ਕੀ ਮਾੜਾ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ...?

ਮੈਂ ਹੀ ਚੰਗਾ ਮੈਂ ਹੀ ਚੰਗਾ... ਮਾੜਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ

5. ਪੈਸਾ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ

ਅੱਜ ਕੱਲ ਆਮ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਆਦਾਤਰ ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਿਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵਸੇ ਹਨ.. ਪਰ ਕੰਮ ਕਾਰ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਦਾ ਵੀ ਅਸਰ ਸਾਡੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹੋਣਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਰਹਿਣੀ ਸਹਿਣੀ ਦਾ ਅਸਰ ਵਾਜਿਬ ਹੈ ਪਰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ.. ਪੰਜਾਬੀਅਤ.. ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ.. ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਰੱਖੀਏ...

.....

ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਲੱਗੋ..

ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ..

ਕੰਮ ਕਾਰ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ..

ਭੁੱਲ ਗਏ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਤੇ..

ਏਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਚੰਗੇ ਸੀ..

ਉਂਜ ਭਾਂਵੇ ਤੰਗੀ ਸੀ..

ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਸੀ..

ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਸੀ..

ਜਿਸਦੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸੁਣਦਾ ਨਹੀਂ..

ਉਹੀ ਬਾਪੂ ਉਥੇ ਘਰ ਦਾ ਲਾਣੇਦਾਰ ਸੀ..

ਭੈਣ ਭਰਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਦੇ ਸੀ..

ਪਰ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਖੜ ਦੇ ਸੀ..

ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਹਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦੇ..

ਜੇ ਕਦੇ ਲੜਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੁੱਸ ਦੇ..

ਇਕੋ ਬੇਨਤੀ ਆ ਸਭ ਨੂੰ..

ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆਓ.. ਪੈਸਾ ਜਿਨਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਕਮਾਓ..

ਪਰ ਅਪਣਾ ਪਰਿਵਾਰ.. ਅਪਣਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨਾ ਭੁਲਾਓ।

6. ਪਿੰਡ ਤੋ ਪ੍ਰਦੇਸ

ਬਹੁਤ ਪਰਦੇਸੀ ਭੈਣ ਭਰਾ ਅਪਣੇ ਪਰੀਵਾਰ ਦੀਆ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਖੁਦ ਦੀਆ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਅਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਪਣਾ ਘਰ ਪਰੀਵਾਰ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਕੁੱਝ ਲਾਈਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ....

ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਜਦੋਂ ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ..
ਚੰਦਰਾ ਵਿਛੋੜਾ ਦਿਲਾ ਵਿਚੋਂ ਵਿੱਚ ਖਾ ਗਿਆ..
ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜੋ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਓਹ ਹੁੰਦੇ..
ਸੁਪਨਾ ਸੀ ਆਇਆ ਰਾਤੀਂ ਸੁੱਤੇ ਨੂੰ ਰਵਾ ਗਿਆ..
ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਜਦੋਂ ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ..
ਚੰਦਰਾ ਵਿਛੋੜਾ ਦਿਲਾ ਵਿਚੋਂ ਵਿੱਚ ਖਾ ਗਿਆ..

ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਏ..
ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਰ ਹੋਏ..
ਪਰ ਹਿਮੰਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰੀ ਦਿਲਾ ਪੈਸਾ ਤਾਂ ਕਮਾ ਲਿਆ..
ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਜਦੋਂ ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ..
ਚੰਦਰਾ ਵਿਛੋੜਾ ਦਿਲਾ ਵਿਚੋਂ ਵਿੱਚ ਖਾ ਗਿਆ..

ਕੋਠੀ ਕਰ ਲਈ ਤਿਆਰ
ਜ਼ਮੀਨ ਲੈ ਲਈ ਪਿੰਡੋਂ ਬਾਹਰ..
ਸੁਪਨੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਬਾਪੂ ਦੇ..

ਖੁਆਬ ਮਾਂ ਦੇ ਹਕੀਕਤ ਬਣਾ ਰਿਹਾ..
ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਜਦੋਂ ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ..
ਚੰਦਰਾ ਵਿਛੋੜਾ ਦਿਲਾ ਵਿਚੋ ਵਿੱਚ ਖਾ ਗਿਆ..

ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਜਦੋਂ ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ
ਚੰਦਰਾ ਵਿਛੋੜਾ ਦਿਲਾ ਵਿਚੋ ਵਿੱਚ ਖਾ ਗਿਆ
ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ਬਸ ਦਿਲ ਸਮਝਾ ਲਿਆ...
ਪਿਓ ਦਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮੂੰਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਖਿਆ..
ਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਆ ਗਿਆ..
ਰਿਸ਼ਤੇ ਤਾਂ ਸਭ ਛੁੱਟ ਗਏ ਨੇ..
ਪਰ ਪੈਸਾ ਤਾਂ ਕਮਾ ਲਿਆ...
ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਜਦੋਂ ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆ..
ਚੰਦਰਾ ਵਿਛੋੜਾ ਦਿਲਾ ਵਿਚੋ ਵਿੱਚ ਖਾ ਗਿਆ ।

7. ਪ੍ਰਦੇਸੀ:

ਜਦੋਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਛੱਡ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਹੋਏ ...
ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਇਕੱਲੇ ਸਹਿੰਦੇ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇਕੱਲੇ ਹੱਸੇ ਇਕੱਲੇ ਰੋਏ ..
ਆਪਣਾ ਆਪ ਭੁਲਾ ਕੇ
ਵਿੱਚ ਖੋਏ

ਰਹਿੰਦੇ ਕੰਮ ਕਾਰ

ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ਦਿਲ ਪੱਥਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਏ ...
ਜਦੋਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਛੱਡ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਹੋਏ

8. ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮਾਂ :

ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪੁੱਤ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਹੋਵੇ ਤੇ
ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ...

ਆ ਜਾ ਵਾਪਿਸ ਪੁੱਤਰਾ ..

ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਉਡੀਕਦੀ ਐ ..

ਤੂੰ ਮੁੜ ਘਰ ਨੀ ਆਇਆ...

ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਚੀਖਦੀ ਐ ..

ਉਹ ਬੋਲਦੀ ਨੀ ਕੁਝ ...

ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ...

ਤੇਰੀ ਉਡੀਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਬਸੀ ਦਿਸਦੀ ਐ...

ਆਜਾ ਮੁੜਿਆ ਇਕ ਵਾਰੀ...

ਅਜੇ ਜਿਉਂਦੀ ਤੇਰੀ ਬੁੱਢੀ ਮਾਂ ਤੈਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀ ਐ

9. ਵਿਸਰ ਗਏ ਪਲ

ਅਸੀਂ ਪਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਭ ਕੁੱਝ ਮਿਲ ਗਿਆ ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜੋ ਕਦੇ ਇਕੱਠੇ
ਜਨਮੇ ਇਕੱਠੇ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਪਰ ਇੱਕ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਆਕੇ ਗੁਆਚ ਗਏ.. ਤੇ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ
ਮਿਲੇ.. ਬਸ ਸੁਪਨੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ:

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਹੁਣ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ
ਹੱਸਦੇ ਹਾਂ ਖੇਡ ਦੇ ਹਾਂ ...
ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ...
ਇਸ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕ ਨੇ ਉਹ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਪਲ ਖੋ ਲਾਏ ਨੇ.. ਮੇਰੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਨਵੇਂ
ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੇ ਮੋਹ ਲਏ ਨੇ..
ਅਸਲ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰੁਲ ਗਏ..
ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਭੈਣ ਭਰਾ ਸਭ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ।

10. ਧੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ

ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਏਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਇਹ
ਦੁੱਖ ਸਿਰਫ ਇਕ ਔਰਤ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ.. ਹੋ ਸਕਦਾ ਮਰਦ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕੇ ਹਾਂ
ਪਿਉ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ... ਪਰ ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਸਭ ਸਮਝ ਜਾਓ... ਇੱਜ਼ਤ
ਕਰੋ ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਬਚਾਅ ਲਓ.. ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਤੋਂ.. ਰੁਲਣ ਤੋਂ.. ਕਦਰ ਕਰੋ ਨਾ ਰੋਲੋ...

ਅੱਜ ਇੱਕ ਰੋਂਦੀ ਧੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰੇ
ਕੋਈ ਰੁਲਦੀ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਹੀ ਦਰ ਤੇ
ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਾਂ ਪਿਉ ਹੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ...
ਅੱਜ ਰੁਲਦੀ ਕੋਈ ਧੀ ਸੋਹਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ
ਪਿਆਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾ ਅਪਣਾ ਹੱਕ ਪਾਵੇ...
ਅੱਜ ਰੁਲਦੀ ਕੋਈ ਮਾਂ ਪਿਉ ਬਿਨਾਂ..
ਖੁਦ ਦੇ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਣਾ ਹੀ ਤੜਫਾਵੇ...

ਅੱਜ ਡਰਦੀ ਧੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ...
ਇਕੱਲੀ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿੱਦਾਂ ਜਾਵੇ..
ਜਗ੍ਹਾ ਜਗ੍ਹਾ ਘੁੰਮਦੇ ਦਰਿੰਦੇ...
ਕਿੱਦਾਂ ਇੱਜ਼ਤ ਅਪਣੀ ਬਚਾਵੇ...
ਧਰਮ ਬਥੇਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ...
ਪਰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨਾ ਥਿਆਵੇ...
ਅੱਜ ਰੋਂਦੀ ਧੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰੇ...

ਸਿਰਫ ਧੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜੋਗੀ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਸਮਾਂ ਸਰਕਾਰ ਅਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ....
ਕਰਦੀ ਅਰਜ਼ੋਈ ਸੁਣ ਲੈ ਨੀ ਸਰਕਾਰੇ...
ਤੈਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੁਣਿਆ ਉਸ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਰੇ...
ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਰਗਾ..
ਬਸ ਦੇਸ਼ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਮਾਰੇ...
ਅੱਜ ਰੁਲਦੀ ਜਵਾਨੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਰੋਵੇ ਕੁਰਲਾਵੇ ..
ਲਾਹਨਤ ਸਰਕਾਰੇ... ਲਾਹਨਤ ਸਰਕਾਰੇ...

11. ਕਰੋਨਾ

ਕਰੋਨਾ ਕੀ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਸੋਚਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਅਕਲ ਆ
ਜਾਣੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੀ ਸੋਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ.. ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਇਨਸਾਨਾਂ
ਅੰਦਰ.. ਪਰ ਨਹੀ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਸਗੋ ਲੱਗਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ..
ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਬੁਰੀ ਹੋ ਗਈ..

ਅੰਦਰ ਲੁਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸੋਚ ਹੋਰ ਵੀ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਈ...ਕੁੱਝ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਗਿਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਏਹ ਗ੍ਰਹਿਣ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ..

ਜਿਸਮ ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਰੂਹ ਆਸਮਾਨ ਹੋ ਗਈ..
ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਭਿਆਨਕ ਜੁਗ ਹੈ..
ਇਨਸਾਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇ
ਧਰਤੀ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਈ..
ਕਰੋਨਾ ਦੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਹੀ ਖੋ ਗਈ ...
ਕਿਤੇ ਮਿਲੇ ਨੀ ਲੋਥਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ..
ਕਿਤੇ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੋ ਲਈ...
ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਭਿਆਨਕ ਜੁਗ ਹੈ...
ਇਨਸਾਨ ਫੇਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ..
ਕੁਦਰਤ ਵੀ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋ ਗਈ..
ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਦੇ ਸੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਰੋਪੀ...
ਹੁਣ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੋਚ ਬਦਲ ਜਾਈ..
ਪਰ ਅੱਜ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਣਾ...
ਰਹਿੰਦੀ ਕਸਰ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ..
ਸੱਚੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਭਿਆਨਕ ਜੁਗ ਹੈ..
ਇਨਸਾਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇ ਧਰਤੀ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਈ..

12. ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਸਾ ਤੱਕ

ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਨੇ... ਇਹ ਖੁਦ ਅਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਿਮੰਤ ਹਾਰ ਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਣਾ ਹੈ... ਅਸਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਹੀ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਉਣੀ ਸਿੱਖ ਲਵੇ.. ਅਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਿਉਣਾ ਸਿੱਖ ਲਵੇ... ਆਸਾ ਕਰਦੀ ਆ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਵਰ ਜਾਵੇ ਇਹ ਪੜ ਕੇ..

ਕੀ... ਤੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਿਹਾ ਏ...?

ਕੀ... ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਭਰ ਭਰ ਕੇ ਪੀ ਰਿਹਾ ਹੈ...?

ਕੀ... ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੁਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ....?

ਕੀ... ਕੀਤੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਜਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ...?

ਕੀ... ਤੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ....?

ਸੁਪਨੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ ਸੀ.. ਲੱਗਦਾ ਬੇ-ਆਸ ਹੋ ਗਿਆ....?

ਕੀ... ਹੁਣ ਨੀ ਕੋਈ ਅਪਣਾ ਰਹਿ ਗਿਆ....?

ਕੀ... ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਤੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਗਿਆ....?

ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤੇਰੀ ਹਾਂ ਹੈ..

ਤਾਂ ਇਕ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂ.. ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਵੀ ਇੱਕ ਨਾਂ ਹੈ..

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵੀ ਇੱਕ ਥਾਂ ਹੈ..

ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ..

ਜੇ ਸਮਝੇ ਤਾਂ.. ਨਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ..

ਤੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚ ਆਸਾ ਹੋ ਜੂ

ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪਾਸਾ ਹੋ ਜੂ..
 ਟੱਬਰ ਤਾਂ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਨਾਲ ਖਲੇ ਜੂ
 ਬਸ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਅਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਲਾ ਲੈ..
 ਅਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਹਿਣੇ ਪਾ ਲੈ..
 ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ... ਕੁਝ ਘੜੀ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ ਧਿਆ ਲੈ
 ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਜੂ ਬਸ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ ਅੰਦਰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈ..
 ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਢਾ ਲਾ ਲੈ..
 ਜਿੱਤ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਏਹ ਸੋਚ ਬਣਾ ਲੈ..
 ਜਿੱਤ ਤੇਰੀ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ.. ਬਸ ਮਨ ਸਮਝਾ ਲੈ
 ਬਾਕੀ ਜਿੰਦਗੀ ਆ ਬੰਦਿਆ...
 ਸੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਵੀ ਆਉ...
 ਉਹੀ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਏਹ ਜੰਗ ਜਿਹੜਾ ਏਹਦੇ ਨਾਲ ਆਢਾ ਲਾਉ..

13. ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ

ਕਈ ਵਾਰ ਹਲਾਤ ਏਦਾਂ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਆ ਲੱਗਦਾ ਕੋਈ ਅਪਣਾ ਨਹੀਂ.. ਕੋਈ ਸਾਥ ਨਹੀਂ
 ਦਿੰਦਾ ਸਭ ਮਤਲਬ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ.. ਮਨ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.. ਸੱਚੀ ਹੀ ਕਈ ਵਾਰ
 ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਾਥ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਨੇ.. ਦੁੱਖ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ.. ਤੇਰੀ ਜਿੰਦਗੀ
 ਤੇਰੀ ਖੁਦ ਦੀ ਹੈ ਕਿਉ ਬੇਕਾਰ ਹੀ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾ ਰੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ.. ਛੱਡ ਦੇ
 ਅਫਸੋਸ ਕੇਸ਼ਿਸ ਕਰ ਅਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰ ਕੋਈ
 ਸਾਥ ਦੇਵੇ ਨਾ ਦੇਵੇ...

ਕਿਉ ਘੜੀ ਘੜੀ ਪਲ ਪਲ ਮਰਦਾ ਏ
 ਕਿਉ ਕਿਸ ਗੱਲੋਂ ਡਰਦਾ ਏ

ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ

ਸੁਣ ਲੈ ਰੂਹ ਦੀ ਗੱਲ.. ਨਾ ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ

ਜੇ ਤੇਰਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣਾ

ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਆਪੇ ਪਾਸੇ ਲੇਹ ਜਾਣਾ

ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਦਾਰੀ ਹੈ.. ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿਚ

ਛੱਡ...

ਹੁਣ.. ਤੂੰ ਖੁਦ ਨਾਲ ਨਿਭਾ...

ਨਾ ਡੋਲ ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ

ਸਬਰ ਕਰਕੇ... ਰੁਸਵਾਈ ਛੱਡ ਦੇ

ਬੁਰਾ ਅਤੀਤ ਦਿਲ ਚੇ ਕੱਢ ਦੇ

ਉਦਾਸੀ ਜੜਾਂ ਚੇ ਵੱਢ ਦੇ...

ਰੂਹਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਜੀ...

ਨਾ ਰੋ.. ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ..

ਰਾਤਾਂ ਜਾਗ ਕੇ ਕੀ ਕਰੇਂਗਾ

ਵੀਤ ਗਈ ਆ ਜੇ ਬਾਤਾਂ ਸੋਚ ਕੇ ਕੀ ਕਰੇਂਗਾ..

ਸਕੂਨ ਦੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ...

ਨਾ ਤੜਫ ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ...

ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ.. ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ

ਸਭ ਦੀ ਮੰਨ ਲਈ... ਸਭ ਦੀ ਸੁਣ ਲਈ.. ਏਹ ਤੇਰੀ ਸਿਆਨਪ

ਹੁਣ ਸੁਣ ਲੈ ਰੂਹ ਦੀ ਗੱਲ ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ..

ਕਿਸੇ ਲਈ ਰੋ ਨਾ.. ਖੁਦ ਲਈ ਵੀ ਜੀ..

ਨਾ ਡੋਲ.... ਨਾ ਰੋ... ਇੰਝ ਨਾ ਕਰ

14. ਕਿਤਾਬ..

ਔਰਤ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਲੋਂ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਲਿਆਕਤ, ਸਵੈ ਸਮਰਪਣ, ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕੁੱਝ ਕ ਨੀਵੀਂ ਸੋਚ ਦੇ ਮਾਲਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਰਾ ਕਾਗਜ਼ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਮਤਲਬ ਬੇ ਅਕਲ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚਦੀ ਹੈ.. ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ... ਐਹੋ ਸ਼ਿਕਵਾ ਇਕ ਔਰਤ ਵਲੋਂ....

ਮੈਂ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਸੀ ...

ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ...

ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ "ਕੋਰਾ ਕਾਗਜ਼ ਸਮਝ ਕੇ"

ਅਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਆ...

ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਕਰਦਾ...

ਪੜਨ ਦੀ ਸਮਝਣ ਦੀ..

15. ਧੰਨਵਾਦ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਦਾ...

ਧੰਨਵਾਦ ਉਹਨਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਪਣੇ ਪਰਾਏ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਜੋ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਜਿਹਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ..

ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਖੋਇਆ ਵੀ ...
 ਪਰ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਪਾਇਆ ਵੀ ...
 ਜੇ ਰੁਆਇਆ ਵੀ .. ਤੇ ਹਸਾਇਆ ਵੀ...
 ਕੁਝ ਗਵਾਇਆ ਵੀ ... ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪਾਇਆ ਵੀ ...
 ਜੇ ਬੇਗਾਨੇ ਹੋ ਗਏ ਸੀ ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਰ...
 ਅਪਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਸ ਨੇ...
 ਜਿਹਨਾਂ ਕਦੇ ਟੁੱਟ ਗਈ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਵੀ ..
 ਮੇਰੀ ਹਿਮੰਤ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਵੀ..
 ਧੰਨਵਾਦ ਆ ਉਸ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ..
 ਜਦੋਂ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੋਈ ..
 ਮੈਂਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਸਿਖਾਇਆ ਵੀ

16. ਚੰਗਾ ਕਰੀ

ਬਦਲਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਾ.. ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਕਰ ਗਿਆ... ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸ
 ਦਾ ਜਿਆਦਾ ਬੁਰਾ ਕਰਾਂਗਾ.. ਉਹਦਾ ਵੀ ਸਭ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵਾਂਗਾ..
 ਏਹੀ ਸੋਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਪਣੀ ਹੈ ਨਾ... ਹਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ..
 ਪਰ ਨਹੀਂ ਏਦਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਅਪਣੇ ਧਰਮਾਂ ਨੇ..
 ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ
 ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਪਣਾ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ.. ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਗਣਾ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ
 ਹੋਵੇ.. ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਧੰਨਵਾਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ.. ਐਹੋ ਸੋਚ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ
 ਲੋੜ ਹੈ.. ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰੀਏ ਸੋਚ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ.. ਸਭ ਲਈ ਕੁੱਝ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ..

ਚੰਗੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਕਰੀ..
 ਬੁਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ.... ਨਾ ਕਰ ਜਾਂਵੀ ...
 ਚੰਗਿਆਈ ਨਾ ਛੱਡੀ..
 ਕੁਝ ਦਿਲ ਤੇ ਜਰ ਜਾਂਵੀ..
 ਜੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ
 ਖੁਦ ਅੱਗੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਆ...
 ਤਾਂ ਲਾਹਨਤ ਆ...
 ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਐਹੋ ਜਹੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ
 ਏਸ ਤੇ ਚੰਗਾ ਮਰ ਜਾਂਵੀ...

17 .ਲੇਖੇ ਜੋਖੇ

ਕਈ ਵਾਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਰਿਸ਼ਤੇ ਏਦਾਂ ਦੇ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਜੋ ਸਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀ
 ਲੱਖ ਕੋਸ਼ਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਪਣੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ..ਕਈ ਵਾਰ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ
 ਮਤਲਬੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ... ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਨਿਭਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਨੇ.. ਕੁੱਝ ਕ ਸ਼ਬਦ
 ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਮਨ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ.. ਜਿਹਨਾਂ ਕਰਕੇ ਐਹੋ ਜਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਿਭਾਉਣੇ ਅਸਾਨ ਹੋ
 ਜਾਂਦੇ ਨੇ:

ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨੀ ਮਿਲਦਾ..
 ਆਪੇ ਰੱਬ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਏ ..
 ਦੇਣੇ ਹੁੰਦੇ ਲੇਖੇ ਅਗਲੇ ਪਿਛਲੇ ਕਰਮਾ ਦੇ..
 ਤਾਂ ਹੀ ਚੰਗੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ..
 ਬੁਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਲਾਇਫ ਹੰਢਾਉਂਦਾ ਏ ..

ਡਾਢੇ ਰੱਬ ਤੇ ਛੱਡ ਦੇ ਡੇਰਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਕੈਰੇ
ਬੰਦੇ ਹੱਥ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ..
ਰੱਬ ਆਪੇ ਪਾਰ ਲੰਘਾਉਂਦਾ ਏ।

18.ਕਾਇਨਾਤ ਵਰਗਾ ਸਾਥ

ਜਿਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਆਪਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਲਈ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਆ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ
ਇਕੱਠੇ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਆ ਪਰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਸ ਵਾਦੇ ਤੇ ਮੁਨਕਰ ਹੋ
ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਰ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ
ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ.. ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਸਾਥੀ ਤੇ ਜੋ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਉਹ
ਉਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਵੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਨਾਮ:

ਜਿਵੇਂ ..

ਨਦੀ ਵਹਿੰਦੀ ਹੈ ... ਹੰਝੂਆਂ ਵਾਂਗ

ਜਿਵੇਂ ...

ਹਵਾ ਵਗਦੀ .. ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਵਾਂਗ

ਜਿਵੇਂ ...

ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ .. ਖਿਆਲਾਂ ਵਾਂਗ

ਜਿਵੇਂ ...

ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਾ .. ਹਿਮੰਤ ਵਾਂਗ ਤੇ ਛਿਪ ਜਾਂਦਾ..ਮਾਯੂਸੀ ਵਾਂਗ

ਹਨੇਰਾ ਛਾ ਜਾਂਦਾ ... ਵੇ ਉਮੀਦ ਵਾਂਗ

ਜਿਵੇਂ

ਰੁੱਤਾਂ ਬਦਲਦੀਆਂ ... ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਾਂਗ

ਬਸ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਸਾਥ..

ਜਿਵੇਂ
ਕੋਈ ਚੰਨ ਹੋਵੇ ...
ਜੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪੂਰਾ ਹੈ
ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ
ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਹੋਰ ਘੱਟ
ਫੇਰ ਮੱਸਿਆ ਦੇ ਚੰਨ ਵਾਂਗੂ ਗਾਇਬ ..
ਤੇ ਫੇਰ ਅਚਾਨਕ ਵਧਦਾ ਵਧਦਾ ਫੇਰ ਪੂਰਾ ਇਕ ਦਿਨ ਲਈ ... ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਵਾਂਗ ...
ਕਾਸ਼ ਏਹ ਸਦੀਵੀ ਹੁੰਦਾ ਕਾਇਨਾਤ ਵਾਂਗ
ਕਾਸ਼ ਤੇਰਾ ਸਾਥ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਕਾਇਨਾਤ ਵਾਂਗ।

19. ਕਦੇ ਸੁਣ ਲਿਆ ਕਰ

ਕੁਝ ਸੁਣ ਲਿਆ ਕਰ ..
ਕੁਝ ਕਿਹ ਲਿਆ ਕਰ ..
ਜਦੋ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਕਰੀਦਾ ..
ਘੜੀ ਪਲ ਮੈਂਨੂੰ ਸਹਿ ਲਿਆ ਕਰ...
ਕੰਮ ਕਾਰ ਵਿਚ ਰੁੱਝਿਆ ਰਹਿਣਾ ..
ਕੁਝ ਪਲ ਕੋਲ ਬਹਿ ਲਿਆ ਕਰ...
ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੁਣ ਲਿਆ ਕਰ ..
ਕਦੇ .. ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਹ ਲਿਆ ਕਰ.

20. ਚੁੱਪ

ਮੈਂ ਸਦਾ ਬੋਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ..
ਹੁਣ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਆ ...
ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ...
ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ..
ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਆ ...
ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ...
ਮੈਂ ਘੁੱਟ ਰਹੀ ਆ ਅੰਦਰੋਂ ਅੰਦਰ ...
ਜੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹੱਸਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ...
ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ .

21..ਜਜ਼ਬਾਤੀ

ਮੈਂ .. ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਆ..
ਤਾਂ .. ਪਾਗਲ ਆਂ ...
ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੀ ਆ...
ਤਾਂ.. ਪਾਗਲ ਆ ...
ਜੇ ਸਭ ਸਹਿੰਦੀ ਆ..
ਤਾਂ... ਪਾਗਲ ਆ ..
ਤੂੰ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਨਹੀਂ...

ਤਾਂ.. ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ..
ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸਦਾ ਨਹੀਂ...
ਤਾਂ.. ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ..
ਕੁਝ ਸਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ...
ਤਾਂ .. ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ

22 .ਰੂਹ ਦੀ ਸੁਣ :

ਦਿਮਾਗ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫਾਇਦਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਫੈਸਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ.. ਪਰ ਰੂਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਨਫਾ ਹੋਵੇ ਚਾਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ... ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ... ਰੂਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਰੱਬ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ... ਰੂਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ... ਦਿਮਾਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਕਿਉਂ ਨੀ ਸੋਚ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਬੁਰੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਹੀ ਵੀ... ਜਿਆਦਾ ਨਾ ਸੋਚ ਬਸ ਰੂਹ ਦੀ ਸੁਣ ਤੇ ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰ.. ਨਫੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਣੇ ਨੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣੇ ਨੇ... ਪਰ ਸਕੂਨ ਸਿਰਫ ਰੂਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਤੁਰਿਆ ਕਰ
ਨਾ ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ਤੇ ਝੁਰਿਆ ਕਰ
ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੋਚ ਕੋਝੀ
ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਕੋਝਾ ਦੱਸਦੀ ਐ
ਇਹ ਦਿਲ ਤੋਂ ਗਰੀਬ
ਪਰ ਝੁੱਗੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੱਸਦੀ ਐ

ਇਹ ਨਾ ਸਾਥ ਦੇਵੇ ਕਿਸੇ ਸੱਚੇ ਦਾ
 ਝੂਠਿਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਵੇਖ ਕੇ
 ਉਦੇ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਨੱਸਦੀ ਐ
 ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਾ ਸੋਚ ...
 ਸੱਚ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਕਰ ...
 ਜਿਹਨ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦੇ ...
 ਦਿਲ ਤੋਂ ਫੁਰਨੇ ਫੁਰਿਆ ਕਰ ..
 ਰੂਹ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਿਆ ਕਰ ...
 ਨਾ ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ਤੇ ਝੁਰਿਆ ਕਰ।

23. ਜ਼ਿੰਦਗੀ :

ਕਿਉ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਦੁੱਖ ਕਰਕੇ ਉਦਾਸ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨੇ...
 ਇਹ ਸਦਾ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿਉਣਾ ਸਿੱਖ.. ਹੱਸਦੇ
 ਹੱਸਦੇ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰ ਵੇਖੀ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੌਖੀ ਲੰਘ ਜਾਏਗੀ..

ਦੁਨੀਆ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ..
 ਨਾਲ ਨੀ ਜਾਣਾ ਪੈਸਾ ਧੇਲਾ ..
 ਹਰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵੀ .. ਇੱਥੇ ਹੀ .. ਛੁੱਟ ਜਾਣਾ ..
 ਹਰ ਬੰਧਨ ਵੀ .. ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ ..
 ਫੇਰ ਕਿਉ .. ਜਿੰਦ ਤੜਫਾਈ ਏ ..
 ਖੁਸ਼ ਰਹਿ ... ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਲ

ਕਿਉਂ ... ਹਰ ਗੱਲ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਈ ਏ ..
ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਮਿਲੀ ਏ ਜ਼ਿੰਦਗੀ..
ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ ਲੈ ਕਿਉਂ ਫਿਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਈ ਏ..

24. ਸਬਰ :

ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ... ਜੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਗੋਂ ਹੋਰ
ਜਿਆਦਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ.. ਚਾਹਨਾ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ
ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਨੀਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਈਏ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ
ਦੇ ਕੁੱਝ ਪਲ ਵੀ ਗਵਾ ਲਈਏ ਜੇ ਕਦੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੇ...

ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਉਸਦੀ ਕਿਉਂ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ...
ਜੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦੇ ਮਰਦੇ ...
ਸਬਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਓ ...
ਏਸੇ ਵਿੱਚ ਭਲਾਈ ਏ ..
ਜੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਉਸ ਪਿੱਛੇ ..
ਕਿਉਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗਵਾਈ ਏ ..
ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸਿੱਖੋ ...
ਇਕ ਵਾਰ ਮਿਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਉਂ ਫਿਕਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈ ਏ ..

25 .ਨਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ :

ਕਈ ਵਾਰ ਇਨਸਾਨ ਅਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਪਣੇ
ਆਪ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ... ਫੇਰ ਵੀ ਰੁੱਸਵਾਈ..ਤੇ ਸ਼ਿਕਵੇ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਨਿਕਲ ਕੇ ਕੁੱਝ ਅਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਕਰੀਏ...

ਆ ਏਸ ਵਰੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਕਰੀਏ ...

ਆ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ... ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਰੀਏ

ਬੀਤ ਗਏ ਵਿੱਚ

ਸਭ ਦੀ ਸੁਣ ਲਈ..

ਸਭ ਦੀ ਸਹਿ ਲਈ ..

ਸਭ ਦੀ ਮੰਨ ਲਈ ...

ਆ ਏਸ ਸਾਲ ... ਕੁਝ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਕਰੀਏ ...

ਆ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਰੀਏ ..

ਏਸ ਵਰੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਕਰੀਏ ...

26 ਹੰਕਾਰ :

ਇਨਸਾਨ ਰੱਬ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਕੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਬ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦਾ ਇਹ ਸਭ
ਜਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜੇ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ

ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਨੀਵੇਂ ਹੋ ਕੇ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹ
ਕਦੇ ਵੀ ਅਪਣੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਖੋ ਸਕਦੀ ਹੈ...

ਏਸ ਹੰਕਾਰ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਰੋਲ ਜਾਣਾ ਬੰਦਿਆ
ਅਜੇ ਉੱਡਦਾ ਤੂੰ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨੀ ..
ਇੱਕ ਦਿਨ ਡਿੱਗੇਗਾ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਤੂੰ ਬੰਦਿਆ ..
ਮੈਂ ਮੇਰੀ .. ਨੂੰ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦਾ ..
ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਗਵਾਰ ਓ ਬੰਦਿਆ ...
ਜਿਸ ਦਿਨ ਖੋ ਲਿਆ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬ ਨੇ ..
ਫੇਰ ਟੁੱਟੇਗਾ ਤੇਰਾ ਹੰਕਾਰ ਓ ਬੰਦਿਆ

27. ਸੁਪਨੇ ਵਾਲਾ ਪਿੰਡ :

ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਮੈਂਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਐਹੋ ਜਹੇ ਸੁਪਨੇ
ਸੁਪਨੇ ਹੀ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਣ... ਪਰ ਜੇ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਰਲ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ
ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ

ਕਾਸ਼ ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ..
ਜਿੱਥੇ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨਾ ਭਰਮ ਹੋਵੇ ...
ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਪਿਆਰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ...
ਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਵਾ ... ਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਵੇ ...
ਜਿੱਥੇ ਇਨਸਾਨ ਹੀ ਵਸਦੇ ਹੋਣ ...
ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਹੀ ਬੰਦੇ ਦਾ ਧਰਮ ਹੋਵੇ ...

ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ... ਨਾ ਲੁੱਟ ... ਨਾ ਬੇਈਮਾਨੀ
ਸਿਰਫ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਮ ਹੋਵੇ
ਕਾਸ਼ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ।

28. ਭਲੇ ਵੇਲੇ :

ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ 60..70..ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਫਰਕ
ਪਿਆ ਹੈ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਸੋਚ.. ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ...ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਤਰੱਕੀ
ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਸਮਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ
ਈਰਖਾ ਕਰੇ..ਸਗੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕਰੇ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ
ਰਹੇ.

ਦਿਨ ਓ ਸੀ ਬੜੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ...
ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੋਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕੰਮ ਧੰਦੇ ..
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਸੀ ...
ਖੁਸ਼ੀ ਗ਼ਮੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ..
ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਬੰਦੇ ਦੇ ਹਾਣੀ ਸੀ ਬੰਦੇ..
ਹੁਣ ਤਾਂ ਈਰਖਾ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਗੀ ਉਲਝਾਈ ਏ ..
ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਉਹ ਰੋਣਕ ਮੇਲਾ ...
ਦੂਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਜਿੰਦ ਤੜਫਾਈ ਏ ..
ਕਿਉਂ ਇਨਸਾਨ ਇਨਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ..
ਪ੍ਰੀਤ.. ਏਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ ਏ..

29. ਬਚਪਨ ਵਾਲਾ ਰਾਹ

ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ ਲੈ ਲਓ... ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਲੈ ਲਿਓ...
ਮੇਰਾ ਬਚਪਨ ਵਾਲਾ.... ਰਾਹ ਲੈ ਦਿਓ...
ਉਹ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਡੇਕ ਵਾਲੀ ਠੰਡੀ ਛਾਂ ਲੈ ਦਿਓ ...
ਚੁੱਲੇ ਤੇ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ.... ਚਾਹ ਲੈ ਦਿਓ...
ਗੋਦੀ ਚ ਬੈਠਾ ਕੇ... ਪਿਆਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਦਾਦੀ ਮਾਂ ਲੈ ਦਿਓ..
ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ ਲੈ ਲਓ.. ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਲੈ ਲਿਓ...
ਮੇਰੇ ਬਚਪਨ ਵਲ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹ ਲੈ ਦਿਓ...

30. ਬੇ ਫਿਕਰਾ ਬਚਪਨ :

ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ...
ਜਾ ਉੱਡ ਜਾ ਮਨ ਦੇ ਪੰਛੀਆ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ ...
ਉੱਡ ਜਾ ਉਹਨਾਂ ਰਾਹਵਾਂ ਵਿੱਚ ..
ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਉਮਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ...
ਉਹ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣਦੀ ਜਿੰਦਗੀ .. ਕਿੰਨੀ ਸੀ ਪਿਆਰੀ ..
ਨਾ ਫਿਕਰ ਸੀ ਕੋਈ ... ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਬੇਪਰਵਾਰੇ ...
ਹੁਣ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ..
ਪੈ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਹੀ ਰਾਹੇ .

31 .ਕੱਚੇ ਘਰ:

ਕੱਚੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ... ਕੱਚੇ ਵਿਹੜੇ ...
ਕੱਚੇ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦੇ ਘਰ ਸੀ ...
ਇਕੱਠੇ ਸਾਰੇ ਰਲ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ..
ਨਾ ਅੱਡੇ ਅੱਡ ਦਰ ਸੀ..
ਅੱਜ ਕੱਲ ਪੱਕੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਕੱਚੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ...
ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਕੰਧਾਂ ...
ਦੇ ਭਰਾ ਨੀ ਰਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ...
ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਮੋਹ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ।

32 .ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ :

ਸਮਝਦਾਰ ਖੁਦ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਨੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਰੱਬ
ਭਲਾ ਕਰੇ ਪਰ ਮਾਂ ਪਿਉ ਵਰਗੀ ਰਹਿਮਤ ਦਾ ਸਾਥ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਨਹੀਂ
ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ ਜੇਕਰ ਅੱਜ
ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੇ ਅਪਣਾ ਆਪ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਝ
ਨਾ ਸਮਝੋ ਸੋਚੋ ਜੇਕਰ ਅਪਨੇ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਉਹ ਅਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅੱਜ
ਆਪਾਂ ਇਨੇ ਜੋਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਔਲਾਦ ਸਾਰੀ ਉਮਰ
ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਾ ਸਕਦੀ

ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ..
 ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਲੀ ਨਾ
 ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗਾ ਮਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ...
 ਕਦੇ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਬੋਲੀ ਨਾਂ ...
 ਜੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ...
 ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ...
 ਕਦੇ ਵੀ ਤੜਫਾਈ ਨਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਹੇ ਧਨ ਲਈ ...
 ਖੁਸ਼ ਰੱਖੀ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰ ਦੇਈ ਸਾਰੇ ਚਾਅ ਪੂਰੇ ...
 ਦੇਖੀ ਕਿਤੇ ਚਲੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਅ ਅਧੂਰੇ।

33. ਖ਼ਾਲੀ ਹੱਥ :

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੀ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਤੇਰਾ ਤੇ ਕੀ ਮੇਰਾ..
 ਦੇਵਨ ਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਦਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਵੱਡਾ ਜੇਰਾ..
 ਖ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਆਇਆ ਬੰਦਿਆ..
 ਖ਼ਾਲੀ ਹੀ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ...
 ਜੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ..
 ਤਾਂ ਪਾ ਸਿਵਿਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰਾ ...
 ਫੇਰ ਸਮਝ ਆਉ ਬੰਦਿਆ..
 ਸੱਚੀਂ ਕੁੱਝ ਨੀ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ।

34 .ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ :

ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕਰਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦਿਲ ਤੇ ਕਰੇ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਰਹਿਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ...
ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ..
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਇੱਕੋ ਰਟ ਲਗਾਈ ...
ਦਾਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਮਨੇ ਭੁਲਾਈ ...
ਭੁੱਲਾਂ ਚੁੱਕਾਂ ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਭਾਰੇ ...
ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰੇ

35.ਰੁਲਦਾ ਕਿਸਾਨ :

ਜਦੋ ਜਨਤਾ ਦੀ ਅਪਣੀ ਬਣਾਈ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨਾ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਐਹੋ ਜਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅੱਜ ਕੱਲ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਘਪਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨੀ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਜੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ...

ਕਿਸਾਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖ ਲਿਆ
ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਨੀ ਪੱਲੇ
ਕਰਜ਼ੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਏ ..
ਟਰੈਕਟਰ .. ਜਮੀਨ ... ਘਰ ਸਭ ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੱਲੇ ...
ਸਾਡੀ ਸਾਰ ਨਾ ਲੈਂਦਾ ਕੋਈ ..
ਅਸੀਂ ਰਹਿਗੇ ਕੱਲੇ ਹੋਗੇ ਝੱਲੇ ...
ਕੁਝ ਨੀ ਪੱਲੇ ... ਕਰਦੀ ਨੀ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਚੱਲੇ ...
ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਫਾਰੇ ... ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਚੱਲੇ
ਨੀ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਨੀ ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਨੀ ਪੱਲੇ ..

36. ਕਰਜ਼

ਫੁਕਰਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕੇ ਨਾਂ ਕਰਜ਼ ਵਧਾਓ ...
ਧੀ ਪੁੱਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਾਦੇ ਕਰਵਾਓ ..
ਨਾ ਦਾਜ ਲਿਓ .. ਨਾ ਦਿਉ ..
ਏਹ ਰੀਤ ਬਣਾਓ ...
ਇਕ ਦੋ ਦਿਨ ਦੇ ਦਿਖਾਵੇ
ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੀ ਆਉਣੇ ..
ਜੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਚਲਦੇ..
ਨਾ ਪੈਣੇ ਸੀ ਫਾਰੇ ਲਾਉਣੇ।

38. ਸੁਪਨੇ ਵਾਲਾ ਪਿੰਡ :

ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਮੈਂਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਐਹੋ ਜਹੇ ਸੁਪਨੇ ਸੁਪਨੇ ਹੀ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਣ... ਪਰ ਜੇ ਸਭ ਰਲ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਆਓ ਅਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸੁਰਆਤ ਕਰੀਏ ਅਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਬਣਾਈਏ....

ਕਾਸ਼ ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ..

ਜਿੱਥੇ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨਾ ਭਰਮ ਹੋਵੇ ...

ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਪਿਆਰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ...

ਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਵਾ ... ਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਵੇ ...

ਜਿੱਥੇ ਇਨਸਾਨ ਹੀ ਵਸਦੇ ਹੋਣ ...

ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਹੀ ਬੰਦੇ ਦਾ ਧਰਮ ਹੋਵੇ ...

ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ... ਨਾ ਲੁੱਟ ... ਨਾ ਬੇਈਮਾਨੀ

ਸਿਰਫ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਮ ਹੋਵੇ

ਕਾਸ਼ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ।

39. ਬਲਾਤਕਾਰ :

ਕਮੀ ਹੈ ਅਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਜੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਂ ਬਾਪ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗ਼ਲਤ ਨੇ ਪਰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਅਪਣਾ ਸਭ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸੋਚ ਦੇਣ ਦਾ ਸਹੀ

ਤੇ ਗਲਤ ਦਾ ਫਰਕ ਦੱਸਣ ਦਾ ਜੇ ਸੋਚ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਐਹੋ ਜਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ
ਵੀ ਧੀ ਜਾਂ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ

ਪੜੇ ਲਿਖੇ ਅੱਜ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ..
ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ ...
ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਅੱਜ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ..
ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ,
ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੀ ਮਾਰ ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ ..
ਲੀਡਰ ਕਰਦੇ ਵਾਅਦੇ ਹਰ ਵਾਰ ...
ਭੁੱਲਦੇ ਹਰ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ ...
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬਦਲ ਗਏ ...
ਫੇਰ ਵੀ ਇਕੋ ਸਰਕਾਰ ...
ਘਪਲਾ ਵੱਡਾ ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਗਏ .
ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ... ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ... ਮਹਿੰਗਾਈ ਘਪਲੇ
ਅਸੀਂ ਸਭ ਸਹਿ ਗਏ ...
ਪਰ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ ...
ਹੁਣ ਉਠੋ ਸਭ ਸੋਈ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਰ ਜਗਾ ਲਓ ਲੋਕੋ ...
ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਸ ਦੇ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਬਚਾਅ ਲਓ ਲੋਕੋ ...
ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ...
ਮੰਤਰੀ ਜੇਬਾਂ ਭਰਨ ਜੋਗੇ ਰਹਿ ਗੇ ਨੇ .
ਮੈਂਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹੈ ਬੱਸ ਏਹੋ ਬੋਲਣ ਜੋਗੇ ਰਹਿ ਗਏ ਨੇ ...
ਉਠੋ ਅਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਪ ਬਚਾਅ ਲਓ ...
ਲੁੱਟਦੀ ਪੱਤ ਧੀਆਂ ਦੀ ਖੁਦ ਹੀ ਬਚਾਅ ਲਓ ...
ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਵਾਲਿਓ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਪਣੇ ਮੁੰਡੇ ਸਮਝਾ ਲੋ
ਨਿੱਕੀਆਂ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਅ ਲਓ..

ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਬਚਾਅ ਲਓ ..

40. ਚੰਗੀ ਸੋਚ :

ਇਹ ਮੇਰੀ ਲਿਖੀ ਪਹਿਲੀ ਕਵਿਤਾ ਹੈ

ਤੇਰੀ ਸੋਚ .. ਮੇਰੀ ਸੋਚ .. ਸਾਡੀ ਸੋਚ..ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ

ਪਰ ਸਭ ਦੀ ਅਲੱਗ ਸੋਚ ... ਕਿਉਂ ?

ਆਓ ਗਿਆਨ ਵਧਾਈਏ ..

ਸਭ ਦੀ ਸੋਚ ਵਧੀਆ ਬਣਾਈਏ ..

ਫੇਰ .. ਤੇਰੀ ਸੋਚ .. ਮੇਰੀ ਸੋਚ ..

ਸਾਡੀ ਸੋਚ.... ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ .. ਪਰ ਹੋਵੇਗੀ ਇੱਕ ਸੋਚ..

41. ਦਲੇਰ :

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਬਣੀ ਹੈ ਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰ ਹਿਮੰਤ ਵਾਲਾ ਦਲੇਰ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਰਹਿਮਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਇਨਸਾਨ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਮਜ਼ਲੂਮਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹੁਣ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਹੋ ਜਹੇ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਅਪਣੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੇਰ ਬਣ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਾ ਪਵੇ

ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲੜੇ ...
 ਉਡੀਕ ਦੇ ਦੀਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ...
 ਖੂਨ ਦੇ ਦੀਵੇ ਬਾਲ ਦੇ ...
 ਲੱਭਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ...
 ਲੈ ਲਏ ਇਨਸਾਫ ਕਦੇ ...
 ਕੋਈ ਜਿਗਰੇ ਦਲੇਰ ਵਾਲਾ
 ਸਦੀਆਂ ਬੀਤ ਗਈਆਂ
 ਉਡੀਕ ਦੇ ਜਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ..
 ਮਿਲ ਜਾਏ ਮਾਧੇ ਦਾਸ ...
 ਬਣ ਕੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਹਾ ...
 ਤੁਰ ਪਵੇ ਬਹਾਦੁਰ ਬੰਦਾ ਬਣ ..
 ਲੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਾਥ..
 ਪੰਜਾਬ ਉਡੀਕਦਾ ਐਹੋ ਜਹੇ ਦੀਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ...

42. ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ :

ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬਦਲਦਾ ਗਿਆ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਤੇ ਪਸੰਦ ਵੀ ਬਦਲ ਗਈ ਪੁਰਾਣੇ
 ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਢਾਹ ਕੇ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਦੇ ਮਕਾਨ ਉਸਾਰ ਲਏ ਗਏ... ਜਿੱਥੇ
 ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਅਪਣਾ ਅਪਣਾ ਕਮਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕ ਹਾਲ ਕਮਰੇ
 ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਜੋਗਾ ਰਹਿ ਗਿਆ.. ਉਹ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣਦੀ
 ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਤੇ ਹੀ ਵਿਸਰ ਗਈ ਨਾ ਉਹ ਘਰ ਨੇ ਨਾ ਉਹ ਅਪਣਾਪਨ ਰਿਹਾ

ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਬੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਏ ...

ਦਾਦੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦਿਲ ਨੂੰ ਹੌਲ ਜਿਹਾ ਪਾਉਂਦਾ ਏ ..
 ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ...
 ਤੇ ਉਹ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੀ ਡੇਕ ਤੇ ਪੀਂਘ ਦਾ ਹੁਲਾਰਾ ...
 ਬੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਏ ...
 ਨਿੱਕੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਕਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣਾ ...
 ਮਾਂ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਤੇ ਬਾਪੂ ਦਾ ਸਾਡਾ ਸਿਰ ਬੋਹਨਾ ...
 ਤੇ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਾਦੀ ਦਾ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਲੈਣਾ ..
 ਸਵੇਰੇ ਮੰਜੇ ਤੇ ਅੱਧ ਸੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਪਿਲੈਣਾ
 ਬੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਏ..
 ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਬੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਏ।

43. ਲਿਆਕਤ :

ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਫਿਤਰਤ ਹੈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਗੁਣ ਛੱਡ ਕੇ
 ਔਗੁਣ ਵਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ... ਚੰਗਾ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਪਣੇ ਔਗੁਣ ਤੇ
 ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰੀਏ

ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜੱਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
 ਖੁਦ ਨੂੰ ਪੜਿਆ ਕਰ ...
 ਕਿਉਂ ਕਿਸੇ ਵਾਰੇ ਮਾੜਾ ਬੋਲਦਾ ...
 " ਖੁਦ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ "
 ਲਿਆਕਤ ਦੇ ਮੋਤੀ ਜੜਿਆ ਕਰ ...

44. ਜਿੰਦਗੀ :

ਜਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਭਰਮ ਹੈ ਜੇ ਇਕ ਦਿਨ ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਅੱਗੇ
ਇਸ ਦਾ ਭੇਤ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਿਆ.. ਜੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਚ ਕੇ ਕੋਈ
ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਮੁੜ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਨਾ ਹੀ
ਕੁੱਝ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ... ਸਿਰਫ ਅੱਜ ਹੀ ਅਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅੱਜ
ਵਿੱਚ ਜਿਉਣਾ ਸਿੱਖ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੱਲ ਤੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕਿਆ ਕੱਲ ਦੋਨੇ ਹੀ
ਸੰਵਾਰ ਜਾਣਗੇ

ਕਿਨੂੰ ਪਤਾ ਜਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣੀ ਕਿਵੇਂ ਆ
ਤਾਈ ਉਲਝੀ ਸੁਲਝਾਉਣੀ ਕਿਵੇਂ ਆ
ਚੰਗਾ ਆ ਬਿਨ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਸੋਚੇ ਜਿਉਂਦਾ ਜਾ
ਖੁਦ ਦੇ ਜਖਮ ਲਕਾਉਂਦਾ ਜਾ
ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹਸਾਉਂਦਾ
ਖੁਦ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਜਾ
ਨਾਂ ਬੋਲ.. ਨਾਂ ਰੇ.. ਬਸ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਜਾ

45. ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਹਾਰਾ:

ਕਈ ਵਾਰ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ
ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਭਟਕਣ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ
ਕਦੋਂ ਇਹ ਹਨੇਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਰਦਾਸ

ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਤੇ ਕਦੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਭਲ ਜਾਵੇ ਤੇ ਖੁਦ
ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਖੁਦ ਬਣੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਸਰੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਲਾਉਣ ਦੀ
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ

ਅੱਜ ਏਦਾਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੀਚੇ ਧਰਤੀ ਨਹੀਂ ...
ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ... ਗਿਰ ਰਹੀ ਆ ਮੈਂ ...
ਕੋਈ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ...
ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ...
ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਡਿੱਗਣ ਤੇ ਬਚ ਜਵਾਂ ..
ਨੀਚੇ ਹੀ ਨੀਚੇ ... ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ...
ਗਿਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਆ ਮੈਂ ..
ਕੋਈ ਨਹੀਂ .. ਕੋਈ ਨਹੀਂ ... ਕੋਈ ਨਹੀਂ ... ਸਹਾਰਾ ...

46. ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ:

ਸਮਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮੋੜ ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਉਹ ਨਾ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਬੋਲ ਕੇ ਅਪਣੇ ਅਹਿਸਾਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ
ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ...

ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ:
ਕਦੇ ਕਦੇ ਡੋਲ ਜਾਨੀ ਆ ...
ਪਰ ਸਦਾ ਅਡੋਲ ਰਹਾਂ ... ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ...
ਕਦੇ ਕਦੇ ਰੋਨੀ ਆ ...

ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਾਂ ... ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ...
ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਦਾਸ ਹਾਂ ...
ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਮਨਾਵਾਂ .. ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ...
ਸਭ ਦੀ ਸੁਣਾ ...
ਅਪਣੀ ਨਾ ਸੁਣਾਵਾ ... ਚੁੱਪ ਰਹਾਂ ... ਇਨਸਾਨ ਹਾਂ ..
ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਸਭ ਦੇਖੀ ਜਾਵਾਂ ... ਰੱਬ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ

47. ਰੂਹ ਦੀ ਚੀਖ:

ਅਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਚੁੱਪ ਜਹੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ
ਉਸਦੀ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਸਮਝੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਤਕਲੀਫ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ
ਮਿਲ ਸਕੇ...

ਕਦੇ ਰੂਹ ਚੀਖਦੀ ਸੁਣੀ ਆ ..
ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹਰ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ...
ਏਹ ਬੜੀ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੀ ਐ ...
ਪਰ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ
ਰੂਹ ਤੜਫਦੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਏਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ
ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਰੂਹ ਦੀ ਚੀਖ

48. ਜ਼ਿੰਦਗੀ:

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਲੀ ਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ...
ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ...
ਲੰਘਦੀ ਜਾਂਦੀ ਪਲ ਪਲ ...
ਕੀ ਪਤਾ ਕਦੋਂ ਮੁੱਕ ਜਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ...
ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜੀ ਲੈ ਸੱਜਣਾਂ
ਹੱਸ ਲੈ ਖੇਡ ਲੈ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ ਲੈ ...
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਰੁੱਸ ਜਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ...

49. ਫਿਕਰ ਹਰਾ ਕੇ :

ਕਈ ਵਾਰ ਇਨਸਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇ ਹਿੰਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦਕਿ ਸੁਪਨੇ ਇਨ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਮਿਹਨਤ
ਨਾਲ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ.. ਇਸ ਲਈ

ਕਦੇ ਕੁਝ ਪਾਅ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
ਕਦੇ ਕੁਝ ਗੁਆ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਨਿਭਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ..
ਕਿਸਮਤ ਅਪਣੀ ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
ਬੈਠ ਕੇ ਵਖਤ ਗੁਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ...
ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਮਾਅ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਕੇ ਵੇਖੋ ਸੁਪਨੇ ਸੱਚ ਬਣਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ..
ਸਕੂਨ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ..

ਫਿਕਰ ਹਰਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...

50..ਜਿੰਦਗੀ

ਤੇਰੇ ਹੌਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਜਿੱਤ ਹੈ ...
ਤੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਹਾਰ ਹੈ ...
ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ .. ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ .. ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ..
ਜਿੰਦਗੀ ਜੀ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ ...
ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਏ ..

51.ਕਿਸਮਤ:

ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨੀਯਤ
ਸਾਫ ਹੋਵੇ

ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਆਪਾਂ ਦੇਵੇਂ ..
ਤੇੜ ਨਿਭਾਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੂੰ ਵੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ..
ਨੀਯਤ ਸਾਫ ਰੱਖੀ ... ਦਿਲ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਰੱਖੀ ..
ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਰੱਖੀ ..

ਮਤਲਵ ਖੇਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਰੱਖੀ ...
ਸਾਡੀ ਉਮਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ...
ਸੱਜਣਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਾ ਫਰੇਬ ਰੱਖੀ

52.ਮਾਂ ਬਾਪ :

ਹਰ ਇੱਕ ਧੀ ਜਾਂ ਪੁੱਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਣੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖੇ
ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰੱਖਿਆ... ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ
ਸ਼ੌਂਕ ਜੋ ਅਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਅਧੂਰੇ ਰਹਿ ਗਏ ਪੂਰੇ ਕਰਨਾ ਔਲਾਦ
ਦਾ ਹੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ

ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਕਰਜ਼ ਬੜਾ ਏ ...
ਸੁਪਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨਾ ...
ਮੇਰਾ ਏ ਫਰਜ਼ ਬੜਾ ਏ ..
ਐਖਾਂ ਜੋ ਕੱਟੀਆਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ..
ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਦਰਦ ਬੜਾ ਏ ..
ਪਰ ਹੁਣ ਸ਼ੌਂਕ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ..
ਸਾਰੇ ਫਰਜ਼ ਮੈਂ ਪੁਗਾਉਣੇ ਆ ...
ਰੱਬਾ ਦੇਈ ਸਾਥ ਮੇਰਾ..
ਤੇਰੇ ਬਣਾਏ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਿਲੋਂ ਮੈਂ ਨਿਭਾਉਣੇ ਆ .. *

53. ਮਿਹਰਬਾਨ ਦਾਤਾ:

ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਨਾ ਸਮਝੋ... ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਾਥ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ
ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰੋ ਉਪਜਦੀ ਹੈ..
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਦੋਂ ਮਨ ਅੰਦਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨਸਾਨ ਉਹ ਵੀ ਕਰ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਕਦੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ..

ਰੋਕਣੇ ਨੇ.. ਠੋਕਣੇ ਨੇ ..
ਤੂੰ ਹੀ ਰੱਬਾ ਟੋਕਣੇ ਨੇ.. ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਜੇ ਬੋਲਦੇ ਨੇ ...
ਮੈਂ ਮਰਨਾ ਨੀ .. ਡਰਨਾ ਨੀ ...
ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਕਿਸੇ ਹੱਥ ਫੜਨਾ ਨਹੀਂ ...
ਮੈਂ ਬੋਲਣਾ ਨੀ.. ਡੋਲਨਾ ਨੀ ..
ਦੁੱਖ ਹਰ ਕਿਸੇ ਅੱਗੇ ਫੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ..
ਤੂੰ ਮੇਹਰ ਕਰੀ .. ਭਾਵੇਂ ਦੇਰ ਕਰੀ ..
ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸਹਾਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ..
ਤੂੰ ਹੀ ਮਿਹਰਬਾਨ ਦਾਤਾ ..
ਤੇਰੇ ਦਰ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਦਰ ਤੇ ਖਲੋਵਣਾ ਨਹੀਂ

54. ਸਾਥ ਦਿਉ ਰੱਬ ਜੀ:

ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਆਏ .. ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ..
ਆਪਣੇ ਦਮ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਾਮ ਤੇ ਕਮਾਵਾਂਗੇ ...
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਕਰਨੀਆਂ ... ਸਾਥ ਦੇਵੀ ਰੱਬ ਜੀ ...

ਬੋਲਦੇ ਜੇ ਅੱਜ .. ਚੁੱਪ ਵੀ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ...
 ਰੂਮ ਬੰਦ ਕਰ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਡਰ ਕੇ ...
 ਹਿੰਮੰਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਆ ... ਹੌਸਲਾ ਨੀ ਛੱਡਣਾ ...
 ਸੋਚਿਆ ਤੇ ਬੋਹਤ ਆ ... ਹੁਣ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ...
 ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਆਏ .. ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੁਣ ...
 ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ...
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਉਪਕਾਰ:
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿੱਦਾਂ ਚੁਕਾਈਏ
 ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਕਾਰਾਂ ਦਾ ..
 ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ..
 ਵੇਖ ਲਿਆ ਖੜਕਾ ਕੇ ਬੁਹਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ...
 ਰੋਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜੇ ਮਾੜੇ ਨਸੀਬ ਨੂੰ ...
 ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲ ਗਈ ...
 ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਮਿਲੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ...
 ਬਸ ਇਕ ਇਹਸਾਨ ਹੋਰ ਕਰੀ ਦਾਤਾ ...
 ਦੂਰ ਨਾਂ ਕਰੀ ਚਰਨਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖ ਲਈ ਕਰੀਬ ਤੂੰ ...

55. ਧੰਨਵਾਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ:

ਧੰਨਵਾਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਸਕੂਨ ਦਿੱਤਾ ...
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨੇ ਜਿਉਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਜਨੂੰਨ ਦਿੱਤਾ ...
 ਮਿੱਟ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟ ਗਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ...
 ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗੁਮਾਨ

ਕਰੀਦਾ ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ...

ਧੰਨਵਾਦ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜੀ ਕੀਤਾ ਨਿਮਾਣੇ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ...

...

56. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ:

ਮੈ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਹੀ ਤੇ ਗਲਤ ਦੱਸ ਸਕਾਂ ਪਰ ਮੈਂਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਜੇ ਸਿੱਖੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ...

ਓ ਮੇਰੇ ਦਾਤਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ..

ਵੇਖ ਕੇ ਅਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨੀ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ...

ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਤਾਂ ਪਾਤਾਂ ਇਕ ਓਂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ...

ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਖੰਡ .. ਭਟਕਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ..

ਅੱਜ ਤੇਰੀ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਪਾਖੰਡੀਆਂ ਵਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ..

ਇਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਮੁੜਿਆ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਜਾਇਆ .

ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਕੇ ਨਾਂ ਚਮਕਾਇਆ ...

ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੱਤ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਬਣਾਇਆ ...

ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨੀ ਆਇਆ ..

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਨੀ ..

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਡਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ...

ਥੋਡੇ ਵਰਗਾ ਆਗੂ ਨਾਂ ਕੋਈ ਮਿਲਿਆਂ

ਹੋਰਾਂ ਸਭ ਭਟਕਾਇਆ ..

ਇਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਮੁੜਿਆ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਜਾਇਆ ...

ਇਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਮੁੜਿਆ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਜਾਇਆ

57. ਖੁਦਾ:

ਖੁਦਾ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ...
ਖੁਦਾ ਤੇਰੀ ਇਬਾਦਤ ..
ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ .. ਹੋਵੇ ..
ਬਸ ਐਹੋ ਇਕ ਚਾਹਤ ..
ਖੁਦਾ ਤੇਰਾ ਸਾਥ ...
ਖੁਦਾ ਤੇਰੀ ਰਹਿਮਤ ...
ਤੂੰ ਹੀ ਬਸ ... ਤੂੰ ਹੀ ...
ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ..

58. ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਧੀ ਸਮਝੋ:

ਅਪਣਾ ਜਨਮ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਦੋਂ ਇਕ ਧੀ ਸੋਹਰੇ ਘਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈ ਕੇ ਚਾਅ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ...
ਅਸਲੀ ਘਰ ਤਾਂ ਸੋਹਰਾ ਘਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਥੇ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪਣਾ ਹੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਉਹ ਇੱਜ਼ਤ ਉਹ ਪਿਆਰ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਖਬਰਾਂ ਅੱਜ ਕੱਲ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕੋਈ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਨੇ ਉਹ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆ ਕੇ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਨੇ

ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਧੀ ਦਾ ਦਿਲ ਨਾ। ਦੁਖਾਓ ਅਪਣੀ ਧੀ ਸਮਝ ਕੇ ਪਿਆਰ
ਸਤਿਕਾਰ ਬਣਦੀ ਇੱਜਤ ਦਿਉ

ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਵੀ ਧੀ ਸਮਝੋ ...

ਅਰਜ਼ ਕਰੋ ਇਕ ਧੀ ...

ਇਹਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਕੀ ..

ਏਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਵਾਰ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਆਈ

ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਮਝੋ ਪਰਾਈ ..

ਧੀ ਬਣਾਕੇ ਰੱਖ ਲਵੋ ਜਿਵੇਂ ਥੋਡੀ ਅਪਣੀ ਜੰਮੀ - ਜਾਈ

ਏਹ ਪਿਆਰ ਲਈ ਤਰਸੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਤੜਫਾਈ

59. ਨੂੰਹ ਬੁਰੀ

ਅਪਣੀ ਵਾਰੀ ਨੂੰਹ ਬੁਰੀ..

ਜੇ ਚੁੱਪ ਆ ਤਾਂ ਚਲਾਕ ਆ..

ਜੇ ਬੋਲਦੀ ਆ ਤਿੱਖੀ ਫੁਰੀ..

ਅਪਣੀ ਧੀ ਵਾਰੀ..

ਸੋਹਰੇ ਚੰਗੇ ਧੀ ਵਿਚਾਰੀ ..

ਕਿੱਥੇ ਏਹ ਦੇਗਲੀ ਸੋਚ ਤੁਰੀ..

ਕਿਉ ਧੀ ਚੰਗੀ ਤੇ ਨੂੰਹ ਬੁਰੀ

60. ਨੂੰਹ ਵੀ ਧੀ:

ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਸਮਝਦੇ ..

ਇੱਕ ਨੂੰਹ ਵੀ ਇਕ ਧੀ ਹੈ ...
ਅਪਣਾ ਆਪ ਭੁਲਾ ਕੇ..
ਥੋੜੇ ਲਈ ਰਹੀ ਜੀਅ ਹੈ
ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗੁਮਾਨ ਕੀਤਾ ...
ਥੋੜਾ ਵੀ ਜੱਗ ਤੇ ਕੀ ਐ ...

61. ਸੋਹਰੇ

ਸੋਹਰੇ ਬੜੇ ਚੰਦਰੇ ਕਿਉ ਰੱਬਾ ਬਣਾਏ ..
ਇਥੇ ਦਿਲ ਨੀ ਲੱਗਦਾ ..
ਮਾੜੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾਏ ..
ਅਪਣੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ...
ਏਹ ਧੀ ਧਿਆਣੀ ...
ਪੇਕੇ ਸੋਹਰਿਆਂ ਦਾ ਫਰਕ ਮਿਟਾ ਦੇ ...
ਅਰਜ਼ ਕਰੇ ਨਿਮਾਣੀ ...

62. ਫਰਕ

ਜਦੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨੂੰਹ ਜਾਂ ਜਵਾਈ ਦਾ ਰਿਸਤਾ ਜੁੜਦਾ
ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ
ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਜਨਮਿਆ
ਜਦੋ ਉਹਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜੰਮਿਆ ਨਾਲ ਉਮਰਾ ਦੀ ਸਾਂਝ ਪੈ ਹੀ ਗਈ ਆ ...
ਫੇਰ ਫਰਕ ਕਾਹਦਾ...

ਦਿਲ ਤੋਂ ਅਪਨਾ ਕੇ ਵੇਖੋ
ਅਪਣੇ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਾਂ ਵਾਂਗ
ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਕੇ ਧੀ ਪੁੱਤ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਨਗੇ ...

63.ਰੀਤ:

ਇਕ ਧੀ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੁਣ ਜ਼ਾਲਿਮਾਂ ..
ਕਿਉਂ ਏਹ ਰੀਤ ਚਲਾਈ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਤੇੜ ਕੇ ਕਿਉ ਕਰੀ ਪਰਾਈ ..
ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਤੈਨੂੰ ਕੋਸ ਦੀ ਕਰਮਾਂ ਮਾਰੀ ...
ਪੇਕੇ ਘਰ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਵਿਚਾਰੀ..

64.ਬਾਬਲ:

ਬਾਬਲ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਮੈ ਜੰਮੀ ਜਾਈ ...
ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਪਣੇ ਘਰ ਕਿਉ ਕਰੇ ਪਰਾਈ ...
ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਮੈ ਸੁੰਨਾ ਹੇ ਜਾਉ ਵਿਹੜਾ ...
ਕੋਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਲਾਡ ਲਾਡਾਊ ...
ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸੁਣੁ ਗਾ ਕਿਹੜਾ..
ਧੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਲ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿੱਦਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਤੇਰਾ ...
ਰੱਖ ਲੈ ਅਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਦਾ ਲਈ ...

ਕੀ ਏਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ

65. ਮਾਂ...

ਕੁੱਖੋਂ ਜੰਮੀਆਂ ਕੁੱਖੋਂ ਜਾਈਆਂ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੋ ਜਹੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾ ਕੇ ਲਿਆਈਆਂ ...
ਬੜਾ ਦਿਲ ਰੋਵੇ ਜਦੋਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣ ਪਰਾਈਆਂ ...
ਲਾਡਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲੀਆਂ ਧੀਆਂ
ਕਿਵੇਂ ਪਲ ਵਿਚ ਕਰਾਂ ਪਰਾਈਆਂ ...
ਮਾਂ ਪਾਵੇ ਦੁਆਈਆਂ ... ਨਾਂ ਕਰੇ ਪਰਾਈਆਂ *

66. ਵੀਰ...

ਵੀਰ ਮੇਰੇਆ ਤੇਰੇ ਬਿਨ ਦਿਲ ਨੀ ਲੱਗਣਾ..
ਮੈ ਚੱਲੀ ਸੋਹਰੇ .. ਕੌਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰੂ ਲੜਾਈ ..
ਕੌਣ ਕਰੂ ਤੇਰੇ ਨਖਰੇ ਪੂਰੇ ...
ਤੂੰ ਹੀ ਰੱਖਲਾ ਘਰ ਵਿਚ ਮੈਂਨੂੰ ...
ਮੈ ਥੋਡੇ ਬਿਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ...
ਸੋਹਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕੁਝ ਸਹਿਣਾ ਪੈਣਾ ...
ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਪੈਣੇ ਸਧਰਾਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ...
ਹਰ ਚਾਅ ਦਿਲ ਵਿਚ ਘੁਟਣਾਂ ਪੈਣਾ ...
ਨਾ ਵੀਰਾ ਮੈ ਏਦਾਂ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣਾ ..
ਰੱਖ ਲੈ ਅਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਮੈਂਨੂੰ ਮੈ ਥੋਡੇ ਬਿਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ .

67. ਸ਼ਿਕਵਾ:

ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਤੇ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਦਾਸਤਾਨ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕਰੀਬੀ ਹਨ ਇੱਕ ਭੈਣ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ

ਤੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇ ਏਹੋ ਸ਼ਿਕਵਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੇ ..
ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ ਨੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਰੇ
ਆਇਆ ਨੀ ਬੱਚਿਆ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੇ ..
ਕਿਵੇਂ ਜਿਉਣਾ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ
ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਕਿਵੇਂ ਲਵਾ ਤੇਰਾ ਕੰਮਕਾਰ ਸੰਭਾਲ ਮੈਂ ..
ਜਿਨਾਂ ਬੱਚਿਆ ਨੂੰ ਰਲ ਮਿਲ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਆਪਾਂ ਦੋਨਾਂ ਨੇ ..
ਅੱਜ ਉਹੀ ਰਹੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਖਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਵੇ ..
ਬੜਾ ਐਖਾ ਰਹਿਣਾ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਵੇ ..
ਪਲ ਪਲ ਮਰਦੀ ਮੇਰਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਵੇ ..
ਤੂੰ ਕਦੀ ਮੁੜ ਨੀ ਆਉਣਾ ਤੇੜ ਦਿੰਦਾ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਖਿਆਲ ਵੇ ..
ਕੀਤੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਇਕ ਵਾਰੀ..
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ..
ਫੇਰ ਵੀ ਹਰ ਥਾਂ ..
ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇਰੀ ਭਾਲ ਵੇ ...

68. ਜਿੰਦਗੀ:

ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਏ ਏਹ ਜਿੰਦਗੀ ਤੂੰ ..
ਸਮਝ ਨੀ ਆਈ ਤੇਰੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ..
ਬੜੇ ਲੋਕ ਮਿਲੇ ਤੈਨੂੰ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਹੋਏ ..
ਕਿੰਨੇ ਮੈਂ ਪਰਖੇ ਤੇ .. ਕਈਆਂ ਨੇ ਪਰਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ..
ਇਕੱਲੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅੰਦਰੇ ਮੈ ..
ਉਂਜ ਮਿਲਦੀ ਹਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ...
ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਏਹ ਜਿੰਦਗੀ ਜਿਉਂਦੀ ਹਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ

69. ਨਾਜੁਕ ਰਿਸਤੇ :

ਹਰ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ
ਕੁੱਝ ਰਿਸਤੇ ਇੰਨੇ ਨਾਜੁਕ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ..
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ
ਕਈ ਵਾਰ ਖੁਦ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ .

70. ਪਰਛਾਵਾਂ:

ਐ ਮੇਰੇ ਪਰਛਾਵਿਆ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਰਦਾ ਜਾ ..
ਏਨਾ ਐਖੇ ਸੈਖੇ ਰਾਹਵਾਂ

ਵਿੱਚ ਹਮਸਫਰ ਨਾ ਕੋਈ ..
ਇਕੱਲਿਆਂ ਰਹਿ ਕੇ ਜਿੰਦਗੀ
ਬੇਜਾਨ ਜੀ ਹੋਈ ..
ਜਿਵੇਂ ਰੂਹ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮ ਦੀ ਕਦਰ ਨਾ ਕੋਈ ...
ਹੁਣ ਤੂੰ ਹੀ ਸਹਾਰਾ ਮੇਰਾ ..
ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਆ ..
ਐ ਮੇਰੇ ਪਰਛਾਵਿਆ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਰਦਾ ਜਾ

71. ਅਪਣੇ ਪਰਾਏ:

ਕੌਣ ਅਪਣਾ ਕੌਣ ਪਰਾਇਆ ...
ਏਹ ਭੇਤ ਉਲਝ ਗਏ ਨੇ ..
ਮੈਂ .. ਹੀ ... ਮੈਂ .. ਕਰਦੇ ਸਾਰੇ ...
ਦਿਲ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਰੁਲ ਗਏ ਨੇ ..
ਦਿਲ ਦੇ ਪੰਨੇ ਫਰੇਲ ਕੇ ... ਸਮਝ ਨਹੀਂ ..
ਕਿਸ ਅੱਗੇ ਰੱਖਾਂ .. ਕਿਸ ਤੇ ਕਰਾ ਭਰੋਸਾ
ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ...

72. ਕਦੇ ਕਦੇ :

ਕਦੇ ਕਦੇ ਲਗਦਾ ਗੁਲਾਮ ਆ ਮੈਂ ..

ਕਦੇ ਕਦੇ ਮਨੇ ਮਨ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ..
 ਕਦੇ ਕਦੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂ ਦਲੇਰ ਮੈਂ ..
 ਕਦੇ ਕਦੇ ਅੰਦਰੇ ਅੰਦਰ ਮਰ ਮੈਂ ਜਾਂਦੀ ...
 ਕਦੇ ਕਦੇ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਬੁਹਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆ
 ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ...
 ਤੂੰ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਨੀ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ...
 ਚਾਹੇ ਸਾਰਾ ਦੁੱਖ ਬੋਲ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਹ ਜਾਂਦੀ ..
 ਸੁਣਦਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੋਲਿਆ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂਦਾ ...
 ਤੇ ਚੀਖ ਦਿਲ ਦੀ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿਚ ਵਹਿ ਜਾਂਦੀ ..

73. ਅਜਨਬੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ :

ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ .. ਮੇਰੇ ਨਾਲ ..
 ਏਸ ਉਮਰ ਦੇ ਰਾਹ ਉਤੇ ..
 ਇਕ ਅਜਨਬੀ ਵਾਂਗ ਤੁਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਐ ...
 ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਹੀ ਹੈ ...
 ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ...
 ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਠੇਕਰ ਮਾਰੀ ਹੋਵੇ ...
 ਉਹ ਅਪਣੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ

74. ਮਤਲਬੀ :

ਜਿਹੜੇ ਲੋੜ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ.. ਜੀ .. ਜੀ..ਕਰਕੇ
ਅਪਣਾਪਣ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਆ ..
ਸਮਝ ਲਈ ਉਹ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਆ ..
ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਚ ਨਾ ਆਇਆ ਕਰੇ ..
ਮਤਲਬ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣਾ ..
ਏਹ ਅਸਲੀ ਰੰਗ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਆ ..

75. ਰੂਹ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ :

ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ
ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਰੂਹ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਨੇ ...
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ...
ਅੱਜ ਕੱਲ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਇਨਸਾਨ ਦੀ
ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਆ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ..

76. ਝੂਠੇ ਰੋਣੇ ...

ਝੂਠੇ ਹਾਸੇ ...
ਝੂਠੇ ਫਿਕਰ ..
ਝੂਠੇ ਦਿਲਾਸੇ ..
ਝੂਠ ਹੀ ਝੂਠ ਦਿਸਦਾ ਸਭ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ..

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ..
ਝੂਠੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੇ ...
ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਸਭ ਸੱਚੇ ਲੱਗਦੇ ...
ਪਰ " ਸਭ ਚੰਗੇ ਕਲਾਕਾਰ ਨੇ ...

77. ਕਈ ਵਾਰ ਬੜਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦਾ ...

“ ਖੁਦ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ...
ਚੰਗਾ ਆ...
ਏਸ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ...
ਖੁਦ ਨੂੰ ਰੁੱਝਿਆ ਰਹਿਣ ਦਿਉ ..

ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ

ਅਕਸਰ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਫਸੋਸ ਹਰ ਵਾਰ ਅਸਮਾਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਪੰਨੇ ਜਰੂਰ ਖਾਲੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਖਾਲੀ ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹਿਤਰ ਥਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋਵੇਗੀ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ। ਕੁਝ ਖਿਆਲ ਨੇ, ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਨੇ, ਕੁਝ ਜੁਆਬ ਨੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਰਾਹੀਂ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਆਪਣੇ ਜਨਮੇ ਧੀ ਪੁੱਤ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਮੋਹ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਏ ਤੇ ਚਾਹਤ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਏ ਸਭ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਜੀਜ ਨੇ ਤੇ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਲੱਗਣਗੇ।

ਆਪ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ gurk3090@gmail.com ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ...ਧੰਨਵਾਦ ਜੀ।

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ